

## قانون ترور دولتی

نیروهای نظامی ایالات متحده اجازه دارند افراد مورد سوؤظن را بازداشت کنند

از: راینر رووپ

هر دو مجلس کنگره ایالات متحده در هفته روان آخرین بقایای حقوق دولتی امریکایی را در معرض تطبیق قرار دادند. پروسه عادی قضایی که نظر به حقوق بین المللی از جمله حقوق هر یک از اتباع و بدین ترتیب اتباع ایالات متحده نیز محسوب می گردد، اکنون به گذشته ها محول گردیده است. مندرجات قانون اساسی ایالات متحده که امکانات پروسه عادلانه و درعین زمان مواد بیشمار دیگری که آزادی حقوقی اتباع را تضمین می کنند، به وسیله نماینده گان مردم در جایگاه از مود رفته و بیگانه به باد فراموشی سپرده می شوند.

باید گفت که سنا روز پنجشنبه قانون در باره بودجه تسلیحاتی را با ۸۳ رأی موافق و ۱۳ رأی مخالف تائید نمود که باز هم ضمیمه آن قانونی بود که بر مبنای آن در خاک ایالات متحده امریکا بازداشت اتباع مظنون به ترور به وسیله نیروهای نظامی انجام پذیرد و متعاقباً به حبس ابد در زندانهای نظامی بدون پروسه قضایی قبلی، بدون داشتن وکیل مدافع و بدون مرافعه طلبی، محکوم گردند. پیش از سنا، مجلس نماینده گان قانون جدید را با ۲۸۳ رأی موافق و ۱۳۶ رأی مخالف تائید نموده بود که بلافاصله روز جمعه به رئیس جمهور ایالات متحده غرض توشیح ارسال شد.

برای آخرین بار کنگره امریکا چنین قانونی (حبس ابد بدون پروسه قضایی) را در عصر مکارتری نافذ ساخت و درست زمانی بود که پیگرد شدید روشنفکران چپ اندیش را وسیله شد. ترومن رئیس جمهور آن زمان، همت گماشت و به ویتو توسل جست. رئیس جمهور اواما نیز با اتکاء به آرای هوادارانش که از قماش لیبرالهای چپ هستند، در آغاز تهدید به رد نمودن این قانون کرد. بحث روی این قانون در سنا از روی این اصل پرده برداری کرد که قانون جدید دولت پولیسی حتی از جانب اداره اواما طرحریزی شده بود. بناءً نمیتوان روی ویتوی اواما حساب کرد.

این که قانون جدید ترور دولتی ایالات متحده در کشور آلمان چه گونه تطبیق می‌گردد، در گذشته نه چندان دور در واقعه معروف به تروریستان «زاورلاند» روشن شد. افراد مورد سؤزن از جانب پولیس نه، بل از جانب اردوی آلمان دستگیر شده و تحویل زندانهای نظامی - جایی که نه اعضای فامیل و نه وکلای مدافع حق دیدار با آنان را داشتند - شدند. منسوبین اردو حتی این مسوولیت را نداشتند تا به آنان ابلاغ دارند که نظر به کدام جرم بازداشت شده اند. باید گفت که پروسه قضایی نیز صورت نپذیرفت و به گونه مرموز و مسکوت آنان در باستیل‌های نظامی ناپدید گردیدند. همدیف با این میتود، سیاهچالهای قرون وسطایی است که از جانب فیودالهای خودخواه و یکه تاز (اوتوکراتها) برای مفقود الاثر ساختن رقبای شان ایجاد نموده بودند.

در مجموع چنین معلوم می شود که سیستم عدلی ایالات متحده امریکا که تقاضای آموزگار بودن در عرصه حقوق بشر و دموکراسی مدرن را دارد، بیشتر از پیش به ارزشهای نظام قرون وسطایی رجوع می کند. به رسم آن زمان همچون رهنان سوارکار و مستنطقهای سوالگر و جواب ناشنو، امروز نیز شکنجه، مفقود الاثر شدن انسانها و قتل عمدی تعدادی از اتباع فقط با داشتن سؤزن ساده در عمل در دستور روز کار مقامات حق ناشناس عدلی و رئیس جمهور ایالات متحده که دارنده جایزه صلح نوبل نیز می باشد، قرار دارد.